

Mens zijn – het onderzoeken van de kern van de leringen van Jiddu Krishnamurti dialogo onder leiding van Javier Gomez Rodriguez

11-13:00 uur. entree : 15 euro

De titel van deze serie is ontleend aan het boek *To Be Human*, Mens zijn, dat bestaat uit een selectie van teksten die voortbouwen op 'The Core of the Teachings', De kern van de leringen, een verklaring die J. Krishnamurti (K) in 1980 schreef in een poging zijn leringen samen te vatten. In deze vijf bijeenkomsten gaan we in op de belangrijkste thema's van deze unieke verklaring in een poging om de aard van waarheid en K's benadering ervan te verduidelijken.

4 november: 2023 Waarheid is een land zonder pad

Dit was Krishnamurti's radicale verklaring toen hij in 1929 de Orde van de Ster ophief in Ommen. Deze kijk op de waarheid was voor K zo fundamenteel dat hij het zo'n vijftig jaar later opnieuw formuleerde als de eerste pijler van zijn leringen. Deze uitspraak roept veel vragen op over de aard van de waarheid waar K zich mee bezighield. Ten eerste ontkende hij elk pad of methode om het te bereiken. Was het daarom onbereikbaar? We zullen onze verkenning beginnen door de betekenis en waarheid van deze uitspraak te onderzoeken.

6 januari: 2024 Het gemeenschappelijk bewustzijn van de mensheid

Het besef dat de mensheid een gemeenschappelijk bewustzijn deelt, was voor K een fundamenteel aspect in het oplossen van de factoren van verdeeldheid en conflict die de mensheid sinds mensenheugenis hebben geteisterd. Hoewel een van de gevolgen is dat we ons dan bewust zijn van onze totale verantwoordelijkheid voor de hele mensheid, is een ander gevolg dat we geen individuen zijn, wat een van de meest gekoesterde waarden van onze beschaving ondermijnt. We zullen onszelf uitdagen om te zien hoe diep we de actualiteit van zo'n uitspraak en de diepere implicaties ervan waarnemen.

16 maart: 2024 Vrijheid

In zijn toespraak tot opheffing van de Orde van de Ster verklaarde K dat het zijn doel was om de mens absoluut en onvoorwaardelijk vrij te maken. Vrijheid staat centraal in zijn compassievolle zorg voor de transformatie en regeneratie van de mensheid. Binnen de context van het onderricht omvat deze vrijheid de diepere factoren van psychologische conditionering en vereist zelfkennis. Voor K was deze vrijheid het noodzakelijke fundament van heelheid en integriteit. In hoeverre waarderen we de aard en de waarde van zulke vrijheid?

25 mei: 2024 Gedachte en tijd

Iedereen die enigszins bekend is met de leringen zal zich bewust zijn van de centrale rol van deze twee elementen. Ze spreken tot de essentie van de intrinsiek beperkte aard van bewustzijn als gebaseerd op het gekende. Hoewel ze hun rechtmatige plaats hebben op het gebied van kennis en actie, spelen ze een destructieve rol binnen het psychologische veld van identiteit en worden. Voor K is het begrijpen van deze twee elementen als gerelateerd aan de notie van zelf de sleutelfactor van vrijheid en heelheid. We zullen dus goed naar de psyche kijken vanuit het perspectief van deze twee sleutelaspecten, met de impliciete uitdaging om in hun ware aard te kijken voor onszelf en zoals ze in ons leven spelen.

De gespreksleider:

Javier was leraar aan Brockwood Park, een school opgericht door Krishnamurti in Engeland. Hij faciliteerde een Bohmiaanse dialogogroep en publiceerde verschillende boekjes over dialoog. Hij heeft een cursus ontwikkeld en begeleid die een uitgebreide inleiding biedt op het leven en de leer van Krishnamurti. Javier is bestuurslid van de stichting Krishnamurti Nederland en verbonden aan Krishnamurti Link International als internationaal forum voor de studie van de leer. Hij is hoofdredacteur van het tijdschrift *Friedrich's Newsletter* en houdt zich aan de agenda van internationale bijeenkomsten en verantwoordelijkheden.

**De kern van Krishnamurti's leringen
In 1980 op verzoek van zijn biograaf Mary Lutyens opgeschreven door Krishnamurti.**

“De kern van Krishnamurti's leringen is besloten in de verklaring die hij in 1929 aflegde, toen hij zei: 'Waarheid is een land zonder pad'. De mens kan haar door geen enkele organisatie benaderen, door geen enkel geloof, door geen enkel dogma, priester of ritueel, niet door welke filosofische kennis of psychologische techniek dan ook. Hij dient haar te vinden door middel van de spiegel van relaties, door inzicht in de inhouden van zijn eigen geest, door observatie en niet door middel van intellectuele analyse of introspectieve ontleding.

De mens heeft in zichzelf beelden geschapen als een muur van veiligheid – religieus, politiek, persoonlijk. Deze treden naar buiten als symbolen, ideeën en geloven. De last daarvan beheerst het denken van de mens, zijn relaties en dagelijkse leven. Ze zijn de oorzaken van onze problemen omdat ze aanleiding geven tot verdeeldheid in elke relatie tussen mensen. Zijn kijk op het leven wordt bepaald door de ideeën die in zijn geest verankerd liggen. De inhoud van zijn bewustzijn is zijn hele bestaan. De individualiteit is de naam, de vorm en de oppervlakkige beschaving die hij verkrijgt van traditie en milieu. Het unieke van de mens zit niet in het oppervlakkige, maar in het volledig vrij zijn van de inhoud van zijn bewustzijn, dat is samen gedeeld door alle mensheid. Daarom is hij niet een individu.

Vrijheid is niet een reactie, vrijheid is geen keuze. De mens verbeeldt zich dat hij vrij is omdat hij kan kiezen. Vrijheid is louter waarnemen zonder richting, zonder angst voor straf en beloning. Vrijheid kent geen drijfveer; vrijheid ontstaat niet aan het einde van de menselijke evolutie, maar is in de eerste stap in ons bestaan aanwezig. Door waar te nemen begint men het gebrek aan vrijheid te ontdekken. Vrijheid is ontdekt in de keuzeloze waarneming van ons dagelijks leven en activiteit.

Denken is tijd. Denken ontstaat uit ervaring en kennis, en die zijn onscheidbaar van tijd en het verleden. Tijd is de psychologische vijand van de mens. Ons handelen berust op kennis en daarmee op tijd, zodat we altijd slaaf van het verleden zijn. Denken is altijd beperkt en daarmee leven we voortdurend in conflict en strijd. Er bestaat geen geestelijke evolutie.

Toen een mens zich bewust werd van de stroom van zijn gedachten, zal hij het onderscheid ontdekken tussen de denker en de gedachte, de waarnemer en het waargenomene, degene die ervaart en de ervaring. Hij zal ontdekken dat dit afsplitsen een illusie is. Dan pas is er zuiver waarnemen, wat inzicht zonder schaduw van het verleden en tijd is. Dit tijdloze inzicht brengt in de geest een diepe en radicale verandering teweeg.

Volslagen ontkenning is de essentie van het positieve. Pas als er ontkenning is van al die dingen die het denken psychologisch heeft aangericht, van al die dingen die geen liefde zijn – begeerte, genoeg – is er liefde met haar compassie en intelligentie.”